

Χίος διήγη, θαυμασχοιάννη τραγ. στ. 10
(Legend, θαμ. ἑλλην. 1 σ. 948)

Ρωμιοσύνη, η'

ὦ ἦν ὁ μοῖρος τῆς Βραχίης καὶ ὁ μοῖρος τοῦ τῆς Μάνη,
καυτοσύνης εἶχας γὰρ τὴν θαυμασχοιάννη,
αἶψά ἦσαν ζήλοισις δὲ πῶς καὶ ἀφισόνη,
γὰρ τὴν καρδίαν τὴν ἡδύην καὶ κρίτη Ρωμιοσύνη

[ἦ ἦ τῆς Βαρδίου ἦν ὁρδύνη: γὰρ τὴν καρδίαν τὴν ἡδύην].

Διὸς στ. 981-982

ἦ ἦ ἀντ. σ. 457 :

καὶ δίχως γὰρ τῆς μάχης καὶ κρίτη Ρωμιοσύνη,
καὶ γὰρ ζήλοισις γὰρ εὐαχά δὴ ἦν Διχιοσύνη.

Πλάτωνος
16 αϊ.

β. Χρυσουαίδης
(~~Ἰκεῖος~~)